

РЕШЕНИЕ

№ 614

гр. Плевен, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Светла Илм. Замфирова

при участието на секретаря АНЕТА ХР. ЙОТОВА
като разгледа докладваното от Светла Илм. Замфирова Гражданско дело №
20224430104891 по описа за 2022 година

Делото е образувано по подадена искова молба от П. Х. В. чрез
адвокат Д. В. М. против *** ЕООД чрез Представител Б. Н. , с
правно основание чл. 55 от ЗЗД и цена на иска 56,90 лв.

В срока по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор от
ответната страна.

Съдът, като съобрази становищата на страните и събраните по делото
доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от
правна и фактическа страна следното:

Безспорно е, че П. Х. В. е страна по Договор за заем № *****, с ***
ЕООД, който е сключен по правилата на ЗПФУР. Съгласно Договор за заем
№ ***** д П. Х. В. следва да върне сумата в общ размер на 284.90 лева, при
сума на получаване 200 лева, при лихва от 16.50 лева и неустойка в размер на
68.40 лева.

Сключване на самия договор се извършва въз основа на подробна
информация, описана в общите условия към договора. Съгласно същите,
сключването на договора става след регистрация на клиента в сайта на
ответното дружество и попълване на въпросник, както и маркиране на полето
„съгласен съм с общите условия , с което кандидатът безусловно приема

условията. След това кандидатът получава имейл, в който се съдържа информация за условията на договора. Ако кандидатът бъде одобрен, той получава на личния си имейл, договор и общи условия за писмено потвърждаване. Потвърждаването става, като клиентът получава съобщение по телефона на предоставения от неог телефонен номер, 4 цифрен код. След това той получава втори имейл, в който се съдържа специален линк, като след отварянето му следва да въведе получения от него код. След това се получава обаждане или имейл за потвърждение, че кредитът е одобрен.

Основен принцип в гражданските и търговски взаимоотношения е добросъвестността, а целта на неговото спазване, както и на принципа на справедливостта, е да се предотврати несправедливото облагодетелстване на едната страна за сметка на другата. Тъй като става дума за търговска сделка, нормата от ТЗ, чрез която е прокаран този принцип е чл.289 от ТЗ, но общите правила на ЗЗД също намират приложение- чл.8, ал.2 и чл.9 от ЗЗД. Според задължителната практика на ВКС преценката дали е нарушен някой от посочените основни правни принципи се прави от съда във всеки конкретен случай, за да се даде отговор на въпроса дали уговореното от страните води до накърняване на добрите нрави по смисъла на чл.26 ал. 1,предл.3 от ЗЗД.

Поради накърняването на принципа на добри нрави" по смисъла на чл. 26, ал.1, пр. 3 от ЗЗД се достига до значителна еквивалентност на насрещните престации по договорното съглашение, до злоупоставяне на интересите на кредитополучателя с цел извличане на собствена изгода на кредитора.

В допълнение, неустойка по Договор за заем № *****, е недължима, защото е нищожна като противоречаща на добрите нрави и неравноправна по смисъла на чл.143,т.19 от ЗЗП, тъй като сумата, която се претендира чрез нея в размер на 68.40 лева е в размер на над 1/3 от сумата на отпуснатия кредит. По този начин безспорно се нарушава принципът на добросъвестност и справедливост. Принципът на добросъвестността е застъпен в гражданските и търговски взаимоотношения, а целта на неговото спазване, както и на принципа на справедливостта, е да се предотврати несправедливото облагодетелстване на едната страна за сметка на другата. В настоящия случай, със заплащането на сумата, предвидена за неустойка, изцяло се нарушава принципът на добросъвестност и справедливост

Именно и въз основа на това, така предвидената неустойка по Договор

за заем № ***** с недължима, тъй като е нищожна като противоречаща на добрите нрави и неравноправни по смисъла на чл. 143 от ЗЗП.

Предвидената клауза е и неравноправна по смисъла на чл. 143, т. 5 ЗЗП, тъй като същата предвижда заплащането на неустойка, която е необосновано висока. В глава четвърта от ЗПК е уредено задължение на кредитора, преди сключване на договор за кредит, да извърши оценка на кредитоспособността на потребителя и при отрицателна оценка да откаже сключването на такъв. В този смисъл е съображение 26 от Преамбюла на Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2008г. относно договорите за потребителски кредити. Разгледана в този аспект, неустойката в размер на 68.40 лева при неосигуряване на обезпечения, се намира в пряко противоречие с преследваната с целта на транспонираната в ЗПК директива. Подобни уговорки прехвърлят риска от неизпълнение на задълженията на финансовата институция за извършване на предварителна оценка на платежоспособността на длъжника върху самия длъжник и води до допълнително увеличаване на размера на задълженията. Неустойка за неизпълнение на акцесорно задължение е пример за неустойка, която излиза извън присъщите си функции и цели единствено постигането на неоснователно обогатяване. Според т. 3 от Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010г. на ВКС по тълк. дело № 1/2009г., ОСТК, нищожна, поради накърняване на добрите нрави, е тази клауза за неустойка, уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и саикционна функции. По посочения начин се заобикаля чл. 33, ал. 1 от ЗПК.

С процесната неустойка, в полза на кредитора се уговаря още едно допълнително обезщетение за неизпълнението на акцесорно задължение. В този смисъл е и т.32 от извлечение от протокол №44 на заседание на КЗП от 05.11.2015г. Неустойката по съществото си е добавък към възнаградителната лихва и в този смисъл би представлявала сигурна печалба за заемодателя, която печалба би увеличила стойността на договора. Основната цел на така уговорените клаузи е да доведат до неоснователно обогатяване на кредитодателя за сметка на кредитополучателя, до увеличаване на подлежаща на връщане сума допълнително с още % от предоставената главница. В същия смисъл е решение № 511 от 17.04.2018 г. на ОС - *** по в. гр. д. № 324/2018 г. Последователна е и практиката, че неустойката, която е уговорена извън

присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционни функции, е нищожна, поради противоречие с добрите нрави: Решение № 107 от 25.06.2010г., на ВКС по т.д. № 818/2009г., П.т.о, Решение № 511 от 17.04.2018г., на Окръжен съд *** по в.гр.д. № 324/2018г.

По гореизложените съображения, съдът счита, че предявеният иск следва да бъде уважен изцяло.

При този изход на делото, ответникът следва да заплати на ищеца сторените разноски в производството.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.55 ал.1 пр.1 от ЗЗД,, *** ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от Б. Н. в качеството му на управител ДА ЗАПЛАТИ на П. Х. В., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. *** съдебен адрес гр.***, бул. ***, сумата в размер на 65.90 лева, недължимо платена по неустойка по Договор за заем № *****, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда, до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78 от ГПК, *** ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от Б. Н. в качеството му на управител ДА ЗАПЛАТИ на П. Х. В., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. ***, направените разноски по делото в исковото производство за ДТ в размер на 50 лв, възнаграждение на ВЛ в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА, на основание чл. 38 от ЗА, *** ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от Б. Н. в качеството му на управител ДА ЗАПЛАТИ на адвокат Д. В. М. от Адвокатска колегия ***, с адрес на кантора и съдебен адрес: гр.***, бул.***, адвокатско възнаграждение в размер на 440 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Плевен, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____